

SẼ CÓ NGÀY VỀ

Huy Hoàng

1. Trần gian đâu có chi, mà tôi si
2. Vui sâu trong thế gian, người trong cơn
3. Ngày qua ta thấy chi, người đi theo

1. mê quên cả ngày về! Trần
2. say, quên cả cuộc đời! Tỉnh
3. nhau ra khỏi cuộc đời! Ngày

1. gian, chỉ là quán trọ, mà tôi cứ
2. thức, một ngày đã tàn lòng người bối
3. mai là của chính mình, mà ta có

1. ngỡ chính là quê hương! Trần gian như giòng
2. rồi giữa đường xa xôi! Hạnh phúc chốn phù
3. dễ bước nhẹ ra đi. Mộ kia đang chờ

1. sông, ai ngủ, ai thức, vẫn trôi không ngừng.
2. hoa, như là cơn gió thoảng qua mau tàn.
3. ta, ta chạy ta trốn vẫn không xa rời.

1. Trăm năm, chỉ thoảng một ngày. Ta quên hay
2. Mang thân một kiếp người trần, ai ơi hãy
3. Ta đây, rồi có một ngày, xuôi tay nhắm

1. nhớ, đã hết ngày rồi! **ĐK:** Lạy
2. nhớ đến quê đời đời.
3. mắt cũng như mọi người.

Chúa, xin cho con nhớ, nhớ con là

gì! Xin cho con nhớ đến thân phận

mình: là lữ khách giữa đời trần gian.

Lạy Chúa, xin cho con nhớ sẽ có một

ngày: con lìa trần thế, nằm yên, trắng

tay, mà ra đi về với Ngài.